

[Askjær Jørgensen]

Askjær Jørgensen (FP):

Ministeren beklagede og var ked af, at fremskridtspartiet ikke ville være med til at beskytte Danmarks natur. Det har vi ikke sagt vi ikke vil. Men vi føler os altså forpligtet til at notere, at der er andet i Danmark, der skal beskyttes, end naturen, herunder den danske befolkning. Vi mener også, vi er nødt til at varetage de interesser ud fra den betragtning, at der skal være et erhvervsliv i dette samfund, for at vi kan få vores gæld betalt. Vi føler altså ansvar også over for de nogle hundrede tusinde arbejdsløse, vi har. Når man laver en naturfredningslov sådan, at man stærkt forringer væsentlige erhvervsområder med dermed følgende stærk forøgelse af arbejdsløsheden, må en samlet afvejning, en helhedsbetragtning, føre til, at man burde lempe naturfredningsloven og ikke skærpe den. Det berettiger imidlertid ikke ministeren til at sige, at fremskridtspartiet generelt ikke vil være med til at værne naturen, men hvad skal vi med en natur i al dens jomfruelighed, hvis borgerne er døde af sult i mellemtiden?

Melchior (CD):

Det lyder så flot og hastemt, når hr. Glensgård taler om frihed til at sejle på Gudenåen og gør sig til lansedraget for denne frihed. Imidlertid har vi jo noget, der hedder færdselsregler i dette land: man kan hverken på Strøget eller i Studiestræde køre lige hvad vej man vil, og altså i den mængde, man selv vil. Det ville være unaturligt, om der ikke for vandløb på samme måde kunne gælde visse færdselsregler, således som der gør det på gader og veje. Det er derfor en tilsnigelse af de grovere at give sig til at løfte hånden til forsvar for en frihed på et område, hvor det drejer sig om en samfundsmæssigt fornuftig regulering, som er til alles vel og til ingens skade undtagen deres, som ønsker ubændig frihed; men det er måske typisk for fremskridtspartiet.

Jeg vil også godt sige et enkelt ord, da ministeren måske ikke selv kan sige det, om tillid til den nuværende miljøminister. Jeg synes, at man netop på dette område kan nære en speciel tillid til den nuværende miljøminister, for i sin egenskab af kulturminister har han ligefrem frabedt sig bemyndigelser og rettigheder til at skride ind over for

bevillinger og til at være dommer over for kunstfrembringelser, medens jeg har på fornemmelsen, at man i hvert fald langt ind i fremskridtspartiet ønsker ham tillagt disse beføjelser og bemyndigelser. Den omstændighed, at han har frasagt sig dette på forhånd, synes jeg i høj grad styrker den tillid, man kan have til denne person, også i hans egenskab af miljøminister. Jeg er derfor ganske tryk ved, hvorledes han vil forvalte denne nye bemyndigelse.

Arne Bjerregaard (KrF):

Når hr. Askjær Jørgensen omtaler erhvervsinteresserne med så megen patos, nødes jeg til at sige: ja men kære venner, vi andre er også interesserede i erhvervslivets udvikling, men at man skulle dø af sult, fordi man tilgodeser den danske natur, synes jeg dog er lidt vrøvl at fremkomme med her fra talerstolen. Jeg tror nok, vi alle sammen er interesserede i et så udviklet erhvervsliv som muligt, men så sandelig også interesserede i at bevare den danske natur, så godt det nu er os muligt. Når hr. Glensgård så taler om, at vi skal have frihed for restriktioner, er vi helt enige i det, så vidt det er muligt, men skal man leve i et samfund, er det nu nødvendigt, at der er visse restriktioner, for at alle kan få mulighed for også at bevæge sig i den danske natur.

Derfor skal ministeren ikke have utak for dette notat – som er optrykt i tillægsbetænkningen, og som jeg vel foranledigede kom med i betænkningen – hvor ministeren netop beviser, at det sådan set ikke er magten, ministeren ønsker, men derimod interessen for den danske natur, som ministeren ønsker at tilgodese med dette. Derfor forstår jeg ikke, man vil harcelere over ministeren med hensyn til denne paragraf i lovgivningen. Den viser netop, at ministeren har forstået sin opgave og ikke bare er sprunget over, hvor gærdet var lavest. Derfor skal jeg ikke med hr. Glensgård harcelere over ministeren, men derimod takke ministeren, fordi han tager opgaven alvorligt på dette område.

Poulsaard (FP):

Vi kan være tilfredse, sagde ministeren. Ja, hvem kan være tilfreds? Det kan bureaukraterne, det kan embedsmændene, for de kan sige: vi får nu mere at regulere, vi får nu me-